Cidaria [Larentia] corylata THUNB. — Barkeryd, E. W.
Horisme [Larentia] vittata BORKH. — Bårarp, C. E. M.
Eupithecia [Tephroclystia] succenturiata L. ab. *oxydata*, Barkeryd, E. W.

Professor TULLGREN, som haft godheten att bestämma nästan alla de exemplar, varpå förestående förteckning grundar sig, tror sig också i ett *cidaria*-individ från Bårarp ha sett den utpräglat nordliga arten *incursata* HÜBN., vars namn han anför med frågetecken.

Jönköping i november 1916.

C. O. von Porat.

Två för Sverige nya arter Eristalis. — Vid genomgående av mina i östra Skåne insamlade Syrphider med hjälp af d:r W. LUNDBECK'S nyutkomna arbete finner jag bland dem 2 arter, som jag förut sammanblandat med närstående, *E. vitripennis* STROBL. är habituellt mycket lik *E. horticola* DE GEER, men lätt skild genom de ljusa baktarsbaserna. Den är funnen i båda könen såväl i norra Skånes skogstrakter som här i Ystad i juni månad på blommande hagtorn. *E. alpinus* PANZ. är mycket lik *E. rupium* FABR., men kännbar lättare därpå, att bakre hälften av thorax är tydligen mörkare än den främre. Jag har tagit båda könen i Ystad på olika blommor $^{21}/_{5}$—$^{29}/_{8}$.

Troligen äro båda arterna ytterst vanliga, men det har kanske gått andra som mig, att de förblandats med närstående.

I. Ammitzböll.

Intressanta fjärilsfynd. — Från en sommarvistelse på Resarö i Stockholms skärgård 1916 må antecknas följande lepidoptera: *Cerura bicuspis* BKH. 1 ♂, 1 larv. *Cucullia lucifuga* HB., 1 larv. *Mamestra nebulosa* HUFN. 1 ♀. *Tæniocampa stabilis* VIEW., 1 larv. *Brephos nothum* HB., larven allmän. *Larentia olivata* BKH., 1 ♀. *Larentia tæniata* STPH. täml. allmän. *Boarmia jubata* THNBG, 1 ♂, 1 ♀. *Boarmia ribeata* CL. 1 ♂, 1 ♀. *Hepialus fusconebulosus* DE G. 1 ♂. *Zygæna trifolii* ESP. allmän.

John Peyron.

Finsk entomologi. — Inom få nationer har kärleken till det egna landets utforskande varit så stort som i vårt gamla broderland Finland. På entomologiens område ha de finska forskarna år efter år legat i och en lång rad arbeten om finska faunan har sett dagens ljus. Nu senast har den unge forskaren UNIO SAALAS, en son till Prof. JOHN SAHLBERG i Helsingfors, fullbordat ett stort verk om finska graninsekter, och brevledes har red. erhållit ett referat av ett föredrag över ämnet som SAALAS höll i fjol i Finska vetenskapsakademien över ämnet: »*På gran*

i Finland anträffade Coleopterbiocönoser». Då detta referat nog torde intressera svenska Coleopterologer införes det här.

Föredragaren hade i skilda delar av Finland observerat inalles 289[1] arter Coleoptera utom de endast tillfälligtvis anträffade, och vilka voro mer eller mindre beroende av granen. Detta utgör nära 10 % af *alla* i vårt land (Finland) funna Coleoptera. Föredr. visade därpå, i vilka olika förhållanden skilda arter stå till granen, såsom också var känt av den forstentomologiska litteraturen. Detta förbigås här, då det ej är nytt för entomologer ehuru det såsom ägande allmänt intresse var nödvändigt att intaga i ett föredrag för vetenskapsmän och bildade personer av skilda fakulteter.

Under sina undersökningar hade föredr. sökt fästa uppmärksamheten bl. a. på huru särskilda arter förekomma på olika beskaffade granar och på vilka delar av granarna resp. arter anträffas. I detta val voro flera arter mycket nogräknade. Så t. ex. voro många beroende av granens växtställe, om trädet växer i torr skog, i sank granskog, på kärr eller på fjällsluttningar, o. s. v. Om det växer enstaka fritt stående, eller i tät skog. Trädets fuktighet inverkade även mycket. På levande träd anträffades till stor del andra arter än på döda, och på de sistnämnda finnas många olika kategorier. På nyss döda träd andra än på mer eller mindre murkna. På af eld skadade träd (t. ex. där skogseld nyligen rasat) leva många intressanta, mest kolsvarta arter, vilka ej trivas på andra träd. Trädets storlek och ställning kan också delvis inverka på vilka skalbaggar leva på detsamma, ehuru alla arter i detta avseende icke äro mycket nogräknade. Några föredraga späda telningar, andra halvstora träd, ett mindre antal jättelika granar. Många arter leva uteslutande på upprätt stående, andra på liggande granar. Granstubbar hysa även några mycket typiska species. Somliga skalbaggar bosätta sig med synnerlig förkärlek å grantimmer, andra å stolpar, andra å gärden och en art t. o. m. i möbler.

Å olika delar av samma träd leva oftast olika skalbaggar: i rötterna, vid basen av stammen, å övre delarna därav, i toppen och grenarna. En del träffar man på barren, andra på barkens yta, andra mellan barkflisorna, andra i det inre av barken, andra i det näringsrika kambiumlagret, varest det största flertalet av alla graninsekter lever. Åtminstone någon gång har omkr. 74,7 % av hela antalet graninsekter här anträffats. Djupt inne i trävirket leva åtskilliga, ett fåtal i kottarna.

Med användande av de ovan anförda levnadsbetingelserna såsom indelningsgrund grupperade föredr. de å gran anträffade

---

[1] Om man härtill tillägger 52 finska arter, som enligt i utlandet gjorda observationer ävenledes leva på samma granart *(Picea excelsa)*, blir totalsumman *341*.

skalbaggarna i talrika s. k. biocönoser, vilka samtliga hava åtminstone några särskilt karakteristiska representanter. Av dessa uppträder ofta en enda eller få tillsammans såsom tongivande, d. ä. sådana, vilkas gångar helt och hållet trycka sin prägel på en större eller mindre del av trädet. Såsom sådana insekter hade funnits 47 skilda skalbaggs-arter, varav 37 på friska träd och 10 på mer eller mindre murkna. Å upprätt stående friska stammar hade anträffats såsom sådana 24 arter, å liggande 18 och å granstubbar 12.

I förbigående berörde föredragaren även den stora skada, vilka många arter i Finland anställa. Somliga kunna döda träd genom att sönderäta kambiumlagret. Andra förstöra trävirket genom att äta det fullt med gångar och befordra därigenom dess förmurknande. Såsom motsats till dessa nämndes flera arter, vilka göra stor nytta genom att på ett eller annat sätt tillintetgöra skadliga insekter. Af de ifrågavarande 341 arterna finska graninsekter torde cirka 128 förtära granens fasta beståndsdelar (av dessa somliga även annan föda). Trädsvampars fasta beståndsdelar förtära 28 arter, Myxomyceter troligen cirka 10 arter, 3 äro svampodlade, 1 art lever som larv i en art sköldlöss. De övriga 171 arterna (50,1 % av hela summan) torde dels vara rovinsekter, dels nära sig av trädets eller trädsvamparnas safter, insektexkrementer, exuvier, mögelsvampar etc.

Dessa finska graninsekter höra till 43 särskilda Coleopterfamiljer. Talrikast representerad är familjen *Staphylinidae* med 46 arter. Därnäst kommer i ordningen *Ipidae* (Tomicidae) med 33 arter, sedan *Cerambycidae* (26), *Curculionidae* (21), *Nitidulidae* (21), *Lathridiidae* (16), *Elateridae* (15), *Meiandryidae* (15), *Anobiidae* (14), *Cantharidae* (13), *Cisidae* (13) o. s. v.

Vad ifrågavarande insekters larver och puppor beträffar, hade föredragaren med mer eller mindre säkerhet kunnat bestämma 139 arters larver och 78 arters puppor. Af dessa voro åtskilliga förut okända.

Från »16. Skandinaviske Naturforskermøte i Kristiania 10—14 juli 1916». — I stort sett blev detta naturforskaremöte särdeles lyckat och torde de svenska deltagarna samt och synnerligen medfört det bästa och angenämaste minne med sig hem. Detta gäller då absolut säkert de få svenska entomologer, som hade nöjet under mötesdagarna stifta bekantskap med de norska kollegerna. Skada blott att vi svenskar i så fåtalig trupp infunnit oss.

De vid mötet samlade entomologerna voro följande: *Norge*: Cand. philos. N. Grønlien, Voss, D:r K. Haanshus, Kristiania, Ingeniør H. Tambs Lyche, Drammen, Bergmester Ths. Münster, Krist., det norska entomol. sällskapets ordförande, Overlærer J. A. Olsson, Haugesund, Statsentomologen T. H. Schøyen, Kristiania,